

IVANA ŽÁHOVÁ
VILÉM ŽÁH

SKUTEČNÉ ZLOČINY V PRAZE A OKOLÍ

VSTUP ZAKÁZÁN

2

VSTUP ZAKÁZÁN

nastole

Skutečné zločiny v Praze a okolí 2

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.nastole.cz
www.albatrosmedia.cz

Ivana Žáková, Vilém Žák

Skutečné zločiny v Praze a okolí 2 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

IVANA ŽÁKOVÁ, VILÉM ŽÁK

SKUTEČNÉ ZLOČINY V PRAZE A OKOLÍ 2

Byl by to zločin, kdyby tuhle knihu někdo neznal!
Až se ji rozhodnete poslat dalším zločinožroutům,
využijte k tomu **www.restorio.cz**.

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem
smysl. On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám
ihned – nečekáte, až se prodají. Získané peníze si můžete nechat, nebo si
vyberete charitu, kterou jimi podpoříte. V tom případě navýší Restorio
částku o 20 %.

© Ivana Žáková, 2025

Fotografie na obálce: © AndreyKr / Shutterstock.com, © AndrewLozoyi /
Shutterstock.com

Fotografie na titulních stranách kapitol: © Roman.Slavik.com /
Shutterstock.com

ISBN tištěné verze 978-80-7448-460-5

ISBN e-knihy 978-80-7448-465-0 (1. zveřejnění, 2025) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-7448-466-7 (1. zveřejnění, 2025) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-7448-463-6 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

Věnováno všem rodinám, přátelům a blízkým obětí zločinu za jejich statečnost.

OBSAH

Úvod	7
Děsivá smrt spolubydlících	8
Vražda historika a jeho ženy	20
Posedlý	34
Zohavil vlastní rodiče	52
Masakr sériových vrahů	62
Mord u dvou koček	82
Pervitinový sexuální predátor	96
Chtěl zabít i své děti	116
Vánoční kladivový vrah	130
Nejbizarnější masový zabiják	142
Vyvraždil vlastní rodinu	160
Tramvajový vrah	178
Znetvořený muzikant	194
Případ Panenka	206
Zemřeli kvůli honosné vile	216
Kat pražských taxikářů	234
Nebožtík bez hlavy	254
Gladiátor	264
Sériový vrah s geniálním mozkiem	280

ÚVOD

Byl to můj táta, který mě nevědomky už v předškolním věku přivedl do světa zločinu. Namísto pohádek mi vyprávěl příběhy, údajně skutečné, s kriminální zápletkou, a já je doslova hltala. Chtěla jsem se stát kriminalistkou, chytat zločince a chránit před nimi společnost. Namísto toho jsem se stala nadšenou novinářkou, která svým způsobem také bojovala se zločinem a často i nasazovala vlastní kůži.

Plnila jsem titulní strany prestižních deníků a můj táta, také novinář, byl na mě pyšný. Zároveň byl svým způsobem také neklidný, protože si dobře uvědomoval, jak náročná a mnohdy nebezpečná je práce reportéra v terénu, zvlášť pokud jde o mladou ženu. Já svoji práci ale milovala, stejně tak jsem obdivovala své nové známé, kterými se stali policisté, soudci, žalobci i obhájci. Trávila jsem čas studováním paragrafů, čtením vyšetřovacích spisů a žalob, z nichž jsem nasávala skutečné případy. Setkávala jsem s oběťmi i zločinci a snažila se pochopit jejich myšlenky a pohnutky. Emočně velmi silné příběhy, nasáté prožitky, skryté detaily zločinů jsem potřebovala pustit ze sebe ven se vším všudy, což v deníku nešlo. Příběhy jsem proto sepsala se všemi detaily a naše cesty s tátou se opět setkaly. Tentokrát jsem už nebyla ta malá holka, co zaniceně poslouchala tátovy barvitě vyličené detektivní příběhy, ale stala jsem se součástí Skutečných zločinů. Žánru true crime. A tak jsem tátovi navrhla, aby ho začal vydávat. Nejdříve vznikl časopis a později magazín Skutečné zločiny, které společně tvoříme už přes dvacet let.

Naše cesty se ještě více propojily, když jsme se s tátou společně pustili do psaní knihy *Skutečné zločiny v Praze a okolí*, a pro velký úspěch jsme s radostí mohli napsat i druhý díl, který právě držíte v rukou.

Začtete se do mnohdy neuvěřitelných a šokujících příběhů, které vás vtáhnou emočně do děje stejně jako nás dva.

Ivana Žáková

DĚSIVÁ SMRT SPOLUBYDLÍCÍCH

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

V LEDNU 2013 OBJEVILA POLICIE V JEDNOM Z PRAŽSKÝCH BYTŮ V PANELOVÉM DOMĚ V MURGAŠOVĚ ULICI ZAVRAŽDĚNÁ TĚLA MLADÉ DVOJICE. OD PRVNÍ CHVÍLE BYLO JASNÉ, ŽE MASAKR MÁ NA SVĚDOMÍ VELMI SUROVÝ NÁSILNÍK.

Zbyněk Prokop byl v dětství jako každé druhé dítě: hravý, veselý, sem tam provedl nějakou drobnou lumpárnu, ale žádné podstatné problémy s ním nebyly. Spíše naopak. Oproti svým vrstevníkům se projevoval nebývalou nápaditostí a až úzkostným smyslem pro pořádek. Proto ho také učitelé dávali ostatním žákům za vzor.

„Děti, koukněte na Zbyňka. Pořád má nějaké nápady, hraje si na obchodníka a má ve všem vždycky pořádek. Z toho si berte příklad.“

Bohužel, učitelský sbor si jaksi nepovšiml, že hra na obchodníka je vlastně tvrdé kšeftování se živýkačkami a dalšími dětskými poklady, ani že malý Zbynda občas mazaně napálí a obere o poslední korunu i své nejlepší kamarády. Ti sice fňukali, ale styděli se to ve škole i doma přiznat.

SVÉHO PODNIKATELSKÉHO DUCHA SI S SEBOU VZAL I NA PRŮMYSLOVOU ŠKOLU V ČÁSLAVI, KDE POMĚRNĚ ÚSPĚŠNĚ STUDOVAL NÁROČNÝ STROJÍRENSKÝ OBOR. NIKDO BY NEŘEKL, ŽE TEN DROBNÝ A BLEDÝ ČERNOVLASÝ KLUK NOSÍ V HLAVĚ VELKÉ AMBICE A JE POSEDLÝ TOUHOU PO PENĚZÍCH.

DLUHY A EXEKUTOŘI

Záhy proto společně s kamarádem začal podnikat, i když... šlo spíše o menší podvodné obchody s různým zbožím. Po maturitě pak oba rozjeli své „kšefty“ ve velkém. Zejména Zbyněk byl nenasytný. Ve svém počínání připomínal umanutého karetního hráče, který chce za každou cenu vyhrát, ale čím více se snažil, tím více prodělával.

Místo zisku začali oba společníci upadat do dluhů.

A TAK SE STALO, ŽE MÍSTO HROMADY PENĚZ NASBÍRAL ZBYNĚK SPOUSTU DLUHŮ. PŮJČOVAL SI, KDE SE DALO, ALE NESPLÁCEL. NEBYLO DIVU, ŽE SE O NĚHO ZANEDLOUHO ZAČALI ZAJÍMAT EXEKUTOŘI.

V tu dobu bydlel se svými majetnými rodiči. Když k nim domů přišli exekutoři poprvé, otec to ještě jakžtakž „překousl“ a dluhy za povedeného synáčka uhradil. Uvěřil mu a nechal se přesvědčit, že šlo jen o malé nedopatření a všechno se záhy změní k lepšímu. Opak však byl pravdou. Zbyněk hromadil dluhy čím dál více a exekutoři přišli podruhé. To už otec neunesl.

„Jestli si myslíš, že za tebe budeme klopit, když ty svojí blbostí napráskáš dluhy, tak to se šeredně pleteš! Od nás už neuvidíš ani korunu! A bude nejlepším, když se co nejdřív odstěhuješ!“ bouchnul dveřmi otec.

Zbyněk zůstal jako opářený. Na jedné straně s ním cloumala bezmoc, na druhé zlost a uražená ješitnost. Doprošovat se nebude. Ještě ten večer sebral svých pět švestek a odstěhoval se ke kamarádovi. Věděl však, že u něho nemůže zůstat natrvalo, a tak se začal poohlížet po nějakém levném bydlení.

DO OKA MU PADL INZERÁT NA PRONÁJEM JEDNÉ MÍSTNOSTI VE SDÍLENÉM STUDENTSKÉM BYTĚ V PRAZE-KRČI. ČINŽOVNÍ BYT VLASTNILA STARŠÍ, DLOUHODOBĚ NEMOCNÁ DŮCHODKYNĚ, KTERÁ POKOJE S POMOCÍ PŘÍBUZNÝCH PRONAJÍMALA STUDENTŮM. ZA JEDEN POKOJ SI ÚČTOVALI ČTYŘI A PŮL TISÍCE MĚSÍČNĚ.

Prokop se tam zajel podívat a uspěl. To ho potěšilo, nutně se totiž potřeboval někde upíchnout, aby mohl rozjet svůj nový byznys, od kterého si hodně sliboval. Byly to však opět plány dost pochybného charakteru. Na internetu si založil stránky s nabídkou placené pornografie. Měl pečlivě připravený důmyslný plán a pevně věřil, že to vyjde.

OSUDNÝ BYT V KRČI

Michal a Anička byli už několik let spolužáci. Pak se do sebe zamilovali a začali si plánovat společnou budoucnost. Teď byli v maturitním ročníku prestižní střední školy, bylo jim právě devatenáct let a svět jim ležel u nohou. I když měli s rodiči pěkné vztahy, chtěli se osamostatnit a zkusit si společný život v pronajatém bytě nebo pokoji.

JAKO PERFEKTNÍ ODRAZOVÝ MŮSTEK SE JIM ZDÁLA NABÍDKA POKOJE V JEDNOM Z PRAŽSKÝCH PANELÁKŮ. DOHODLI SE, ŽE MICHAL SI POKOJ PRONAJME A ANIČKA HO TAM BUDE CHODIT NAVŠTĚVOVAT. OSUD TOMU CHTĚL, ŽE SE JEDNALO O BYT, KAM SE NEDÁVNO NASTĚHOVAL ZBYNĚK PROKOP.

Třetí pokoj v bytě měla pronajatý další mladá studentka. Mladí nájemníci si hned padli do oka. Rozuměli si, zdálo se, že všechno bude zdárně fungovat. Každý ze spolubydlících měl v bytě svůj pokoj, společně pak sdíleli kuchyň, koupelnu a WC. O soukromí těch druhých se příliš nezajímali. Jen Prokopovi se při jeho puntičkářském smyslu pro pořádek zdálo, že jeho spolubydlící nepatří k nejpořádnějším, a úklid po nich pořád vylepšoval. Fanatického pedanta rozčílila jakákoli maličkost, která ve společných prostorách bytu vybočovala z jeho představ. Vztekal se, vadila mu každá prkotina. Nepomohlo ani to, že Anička, která navštěvovala Michala každý den, se snažila byt maximálně udržovat.

V té době Prokop rozjel provoz internetových stránek, na nichž nabízel placenou pornografii s gay tematikou, ovšem s cílem co nejvíc klientů podvést. Domníval se, že lidé nebudou podvod ze studu hlásit policistům. Zpočátku mu plány vycházely. Za dva měsíce stihl po internetu obrát desítky lidí. Když zájemci o zhlédnutí porno filmů zaplatili kartou, Prokop jejich bankovní údaje zneužil a z účtu jim vybral část peněz. Radostí si mnul ruce, jaký dokonalý byznys vymyslel, ale netušil, že poslední okradení nahlásili zneužití karty na policii a že muži zákona jsou mu na stopě.

BIZARNÍ MOTIV ZABIJÁKA

Přišel Silvestr a Nový rok 2013. Jako všude, i v paneláku v Murgašově ulici se slavilo a bylo pořádně veselo. Oba mladí studenti opojení vínem se také odvážali a užívali si jeden druhého ještě dva dny po Novém roce. A to byla voda na mlýn puntičkáře Prokopa:

„Hele, študáci, přestaňte se válet v té posteli a uklidte ten bordel, jinak máte problém!“

Michal se mu sice pokoušel vysvětlit, že hned po oslavě uklidili, ale to na Prokopa neplatilo, řval na spolubydlícího jako nepřítel dále. Vylekaná Anička raději zmizela za dveřmi Michalova pokoje. To přimělo jejího partnera, aby si nenechal vulgární urážky líbit a tvrdě hulvátovi oponoval. Malicherný spor rychle přerostl v drsnou hádku, v níž Michal zahnaný do kouta vyčetl svému soupeři jeho nekalé počínání na internetu.

Vzájemné výčitky a obviňování rychle gradovaly. Zejména Prokop se rozzuřil až k nepřítelství a v nejvypjatější chvíli doslova bouchnul. Zatmělo se mu před očima, popadl z kuchyňského stolu velký nůž a prudce bodl svého devatenáctiletého spolubydlícího do břicha. Ten se odpotácel do předsíně, kde padl na zem.

PROKOP MOHL JEŠTĚ VŠECHNO ZASTAVIT A ZACHRÁNIT SVÉ OBĚTI ŽIVOT. NAMÍSTO TOHO TĚŽCE ZRANĚNÉHO CHLAPCE SVÁZAL ELEKTRICKÝM KABELEM A NEPŘESTÁVAL BĚSNIT. ZTRATIL NAD SEBOU KONTROLU A DO MLADÍKA LEŽÍCÍHO NA ZEMI ZBĚSILE BODAL. VYDÁVAL PŘI TOM NEARTIKULOVANÉ SKŘEKY, KTERÉ SE MÍSILY S CHROPTĚNÍM OBĚTI.

V té chvíli se ve dveřích objevila vyděšená Anička. Když si uvědomila, co se děje, skočila zpět do pokoje a chtěla se zamknout, už to však nestihla. Prokop rozrazil dveře, popadl dívčinu a připoutal jí ruce lepicí páskou k posteli. Nohy studentce svázal elektrickým kabelem.

Vrátil se do chodby pro Michala, vytáhl ho na postel a před zraky jeho milé mu spoutal ruce, nohy přivázal k rámu postele, ústa zalepil izolepou

a dvakrát ho řízl do krku. Aby se ujistil, že mladík útok nepřežije, ještě ho dvanáctkrát bodl kuchyňským nožem do beder a pořezał na těle.

„Prosím, neubližuj mi, nech mě žít,“ prosila se slzami v očích dívka.

Prokop se však rozhodl svědka svého odporného činu zlikvidovat. Odešel do svého pokoje pro kabel od tiskárny a Annu uškrtil. Pak její tělo zohyzdil několika ranami nožem. Počíнал si při tom tak chladně, jako by nešlo o život, ale o nějakou zabijáckou hru na počítači, jaké sem tam hrával.

ZPRÁVY OD VRAHA

O jeho bezcitné otrlosti svědčil fakt, že v průběhu vražedného řádění odpovídal z Michalova telefonu na SMS jeho rodičů i dalších přátel, kteří s ním právě v tu chvíli chtěli komunikovat. Pak si ještě esemeskou ověřil, kdy přijde druhá spolubydlící, a dvojnásobnou vraždu dokončil.

Nakonec Prokop svoje oběti okradl. Odnesl si notebook, dva mobilní telefony, peněženky, kreditní karty, z nichž později vybral několik tisíc korun, a další věci. Když se do bytu vrátil, pohled na zohavená těla mu najednou začal vadit, tak je alespoň přikryl dekou. Místnosti pak zamknul, ale ještě několikrát se byl na mrtvá těla podívat.

Rovněž v následujících chvílích po svém hrůzném činu si počínal Prokop velmi promyšleně a otrle. Už po několika hodinách nabízel notebook k prodeji, aby alespoň shrábl zálohu od potenciálního kupce.

MANIPULOVAL TAKÉ S RODIČI OBOU ZAVRAŽDĚNÝCH, KDYŽ JE VE ZPRÁVÁCH PO TELEFONU UJIŠŤOVAL, ŽE JEJICH DĚTI NĚKAM ODJELY, ALE JSOU V POŘÁDKU A ZAKRÁTKO SE JIM OZVOU.

Rodiče studentů však měli se svými naprosto bezproblémovými potomky velmi dobré vztahy a volali si s nimi každý den. Bylo jim tak téměř okamžitě podezřelé, že nezvedají mobil. Postupně se jejich strach stupňoval, a proto na policii nahlásili, že děti pohřešují.

CELOSTÁTNÍ PÁTRÁNÍ

Policie zahájila pátrání a 5. ledna se vydala mladé lidi hledat do sdíleného studentského bytu v Praze-Krči. Tam se mužům zákona naskytl děsivý pohled. V posteli v jednom z pokojů našli studentku a jejího přítele, oba mrtvé, svázané a pokryté velkým množstvím bodných a řezných ran.

Pachatel nebo pachatelé je zavraždili obzvlášť trýznivým způsobem. Přivolaní lékaři konstatovali, že oba studenti jsou mrtví zhruba dva dny, takže k brutální dvojnásobné vraždě muselo dojít 3. ledna.

Kriminalisté zjistili, že z bytu zmizelo několik věcí: notebooky, platební karty a hudební přehrávače. Kvůli odcizeným věcem se zprvu domnívali, že motivem hrůzného zločinu byla krádež, záhy však zjistili, že tomu bylo jinak.

Začali se shánět po mladém muži, jenž se zavražděnými v bytě bydlel a měl s nimi časté spory.

KRIMINALISTÉ CHTĚLI PĚTADVACETILETÉHO ZBYŇKA PROKOPA VYSLECHNOUT, ALE TEN BEZE STOPY ZMIZEL. BYLO TO ZNAČNĚ PODEZŘELÉ, A TAK PO NĚM VYHLÁSILI CELOSTÁTNÍ PÁTRÁNÍ.

Policie ho dopadla na Zlínsku, pár dnů po vraždě. Vyšetřovatelům se posléze Prokop k dvojnásobné vraždě přiznal a podrobně vylíčil i průběh hrůzné události. Muži zákona jen nevěřicně kroutili hlavami, když jim objasnil, jaká bizarní příčina ho přiměla vraždit.

BESTIÁLNÍ PRŮBĚH VRAŽDĚNÍ

Případ brutální vraždy dvou mladých studentů projednával Městský soud v Praze v září roku 2013. Přisedící v sále očekávali neotesaného hromotluka, a velmi je udivilo, když eskorta přivedla drobného černovlasého kluka, který byl vyděšený, pobledlý a rozklepaný. V očích měl hrůzu, jako by se bál, že ho za dvojnásobnou vraždu posadí soudkyně na elektrické křeslo.

Zbyněk Prokop přichází k soudu

Prokopovi hrozil až výjimečný trest. Kromě dvojnásobné vraždy byl stíhán i za podvody. „Založil si internetové stránky, na kterých jsou placena pornografická videa s homosexuální tematikou. Zájemci platili kartou. Prokop zneužil jejich údaje a vybral jim peníze z účtu. Proto byl obžalovaný prošetřován pro další trestnou činnost. Policie eviduje třiatřicet skutků podvodu s celkovou škodou nejméně osmdesát devět tisíc korun,“ uvedla během hlavního líčení předsedkyně senátu.

Kriminalisté přesto vyšetřování podvodů nakonec zastavili. I kdyby případ dotáhli do konce a mladík znovu skončil před soudem, přísnější trest by už dostat nemohl.

„Nevím, kde se to ve mně vzalo. Nevím, proč jsem to udělal. Vím jenom, že jsme se hádali a mě to šíleně vytáčelo. Najednou jsem měl v ruce nůž a pak už nebylo cesty zpět,“ to jsou slova, jimiž vrah, který se k činu doznal, u soudu vysvětloval své pohnutky.

Seděl se svěšenou hlavou a promluvu často přerušoval pláčem. Zejména, když popisoval vraždu dívky. „Bodné rány na těle Anny jsem překrýval látkou, protože jsem se na to nemohl dívat. Byl to hrozný pohled,“ řekl mimo jiné.

PODLE OBŽALOBY PROKOP PŘETÁHL UMÍRAJÍCÍHO MLADÍKA DO POKOJE, KDE LEŽELA SVÁZANÁ JEHO PŘÍTELKYNĚ, JEŠTĚ VE CHVÍLI, KDY ŽILA. MUSELA TAK VRAŽDĚNÍ SVÉHO MILÉHO SLEDOVAT DO POSLEDNÍ CHVÍLE.

„Anna se mnou komunikovala a prosila mě, abych ji jen přivázal k posteli a nechal být. Řekl jsem si, že mi nezbývá nic jiného než ji jako svědka taky zlikvidovat. Uškrtil jsem ji kabelem od tiskárny. Seděla, nebránila se, jen kopala nohama,“ vypovídal přerývavě u soudu vrah.

„Docházelo mi, co jsem to udělal, a bylo mi špatně. Věděl jsem však, že má brzy přijít druhá spolubydlící. Proto jsem vzal od zabitého Michala mobil a poslal jí SMS, abych věděl, kolik mám času,“ vypovídal dále Prokop.

JE ABSURDNÍ, NA CO VLASTNĚ TEN ČAS POTŘEBOVAL. S KRVAVÝM ŘÁDĚNÍM ANI PAK NEPŘESTAL. PŘESTOŽE SLEDOVÁNÍM HRUDNÍKU A TEPEN ZJISTIL, ŽE OBĚTI UŽ NEŽIJÍ, DÁL DO NEHYBNÝCH TĚL ŘEZAL A PÍCHAL NOŽEM. PROČ TĚLA DÁL SVAZOVAL, HLAVNĚ NA NOHOU, NEBYL SCHOPEN VYSVĚTLIT.

Průběh vraždění se pokoušeli objasnit znalci z oborů psychologie a psychiatrie, podle nichž netrpěl obžalovaný žádnou duševní poruchou. „U obviněného Zbyňka Prokopa nebyla zjištěna přítomnost žádné duševní choroby. Mladík má pouze poruchu osobnosti, minimální smysl pro

vcítění se do druhých, je lhostejný ke společenským normám a pravidlům, egocentrický a poněkud impulzivní. Je citově lhostejný vůči jiným lidem a lítost cítí jen k sobě,“ konstatovali znalci.

VZHLEDEM K TOMU, ŽE PROKOP VRAŽDIL DVAKRÁT ZVLÁŠT SU-ROVÝM ZPŮSOBEM, A JEŠTĚ SVÉ OBĚTI OKRADL, HROZIL MU AŽ VÝJIMEČNÝ TREST.

Vrahův obhájce si byl vědom, jak hrůzný čin jeho klient spáchal, a navrhl pro něj dvacet let vězení. Státní zástupkyně ale žádala doživotí ve vězení se zvýšenou ostrahou.

„Čin byl skutečně velmi brutální. Ve prospěch obžalovaného nemluvili ani soudní znalci. Podle nich má vrah poruchu osobnosti, která se nedá léčit, navíc může čin kdykoli zopakovat. Přestože u soudu plakal a projevoval lítost, podle znalců cítí lítost jen k sobě. K ostatním je citově lhostejný. Šance na nápravu je tudíž mizivá,“ odůvodnila svůj návrh žalobkyně.

Dvojnásobný vrah si odpykává výjimečný trest

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE DAL ZA PRAVDU STÁTNÍ ZÁSTUPKY- NÍ A ODSOUDIL ZBYŇKA PROKOPA NA DOŽIVOTÍ S TÍM, ŽE MUSÍ POZŮSTALÝM PO OBĚTECH ZAPLATIT TŘI MILIONY KORUN.

Surové vraždění odsoudila ve své závěrečné řeči také předsedkyně senátu. „Vzal jste život dvěma mladým lidem. Byli v maturitním ročníku prestižní školy, měli své životní plány. Jakou museli rodiče prožívat hrůzu, když se dozvěděli, jak jejich milované děti odešly ze světa, to si nelze ani představit.“

K vraždě dívky pak podotkla: „Naše soudy se málokdy setkávají s tak chladnokrevnou likvidací svědka. Dívka vše naplno vnímala a doufala, že ji Prokop nechá žít. Když pochopila opak, její trýzeň musela být ne-skutečná.“

DOŽIVOTÍ ZRUŠENO

Verdikt Městského soudu v Praze však nebyl pravomocný, obhajoba využila svého práva na odvolání. Děsivý případ vraždy dvou mladých lidí se tak dostal k Vrchnímu soudu v Praze.

Prokop opět vystoupil se srdcervoucím doznáním svého činu, když se snažil přesvědčit odvolací soud ke zmírnění trestu. „Velmi svého činu lituji a vím, že se už nedá nic vzít zpět. Myslím si však, že nejsem tak špatný, abych nemohl dostat ještě jednu šanci. Denně myslím na to, co jsem spáchal, ale napravit to nejde. Prosím rodiče obou studentů, kterým jsem vzal život, i své rodiče za odpuštění,“ řekl Prokop na závěr své řeči.

A VRCHNÍ SOUD SKUTEČNĚ TREST PROKOPOVI SNÍŽIL. ODVOLACÍ SOUD KONSTATOVAL, ŽE NEBYLY SPLNĚNY VŠECHNY PODMÍNKY PRO ULOŽENÍ NEJPŘÍSNĚJŠÍHO TRESTU. ZLOČIN BYL SICE DĚSIVÝ, ALE PRO ULOŽENÍ VÝJIMEČNÉHO TRESTU NA DOŽIVOTÍ ZÁKON VYŽADUJE MIMOŘÁDNOU ZÁVAŽNOST ZLOČINU, KTERÁ CHYBĚLA.

Obžalovaný se doznal, nešlo o plánovaný čin. Možnost nápravy zločince tentokrát soudní znalkyně nevyloučily, byť konstatovaly, že bude značně ztížená. Soud však zdůraznil, že jde o hraniční případ, a proto obžalovanému vyměřil trest na horní hranici zákonné sazby.

Zbyněk Prokop byl odsouzen ke třiceti letům vězení. Navíc musí pozůstalým po obětech zaplatit dva miliony sto třicet tisíc korun, což je bezmála o třetinu méně než odškodné, které mu v září vyměřil městský soud.

BESTIÁLNÍ ZLOČIN NA DVOU MLADÝCH LIDECH ŠOKOVAL CELÉ ČESKO. NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH ODSOUDILO NELÍTOSTNÉHO VRAHA MNOHO OBČANŮ.

Dívčin truchlící otec uvedl: „Vrah nám vzal to nejdražší na světě a způsobil nám bolest, která nás bude provázet po celý život. Zmírnění trestu nás se ženou šokovalo.“

Na druhé straně ke krutosti doživotního trestu napsala soudu matka odsouzeného Prokopa. „Vím, že Zbyněk spáchal hrozný čin a musí být potrestán. Ale je ještě velmi mladý. Prosím, nenechte mého syna zemřít ve vězení,“ přimlouvala se nešťastná matka. A soud zřejmě k její prosbě přihlédl, když doživotní trest zmírnil na třicet let vězení.

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

VRAŽDA HISTORIKA A JEHO ŽENY

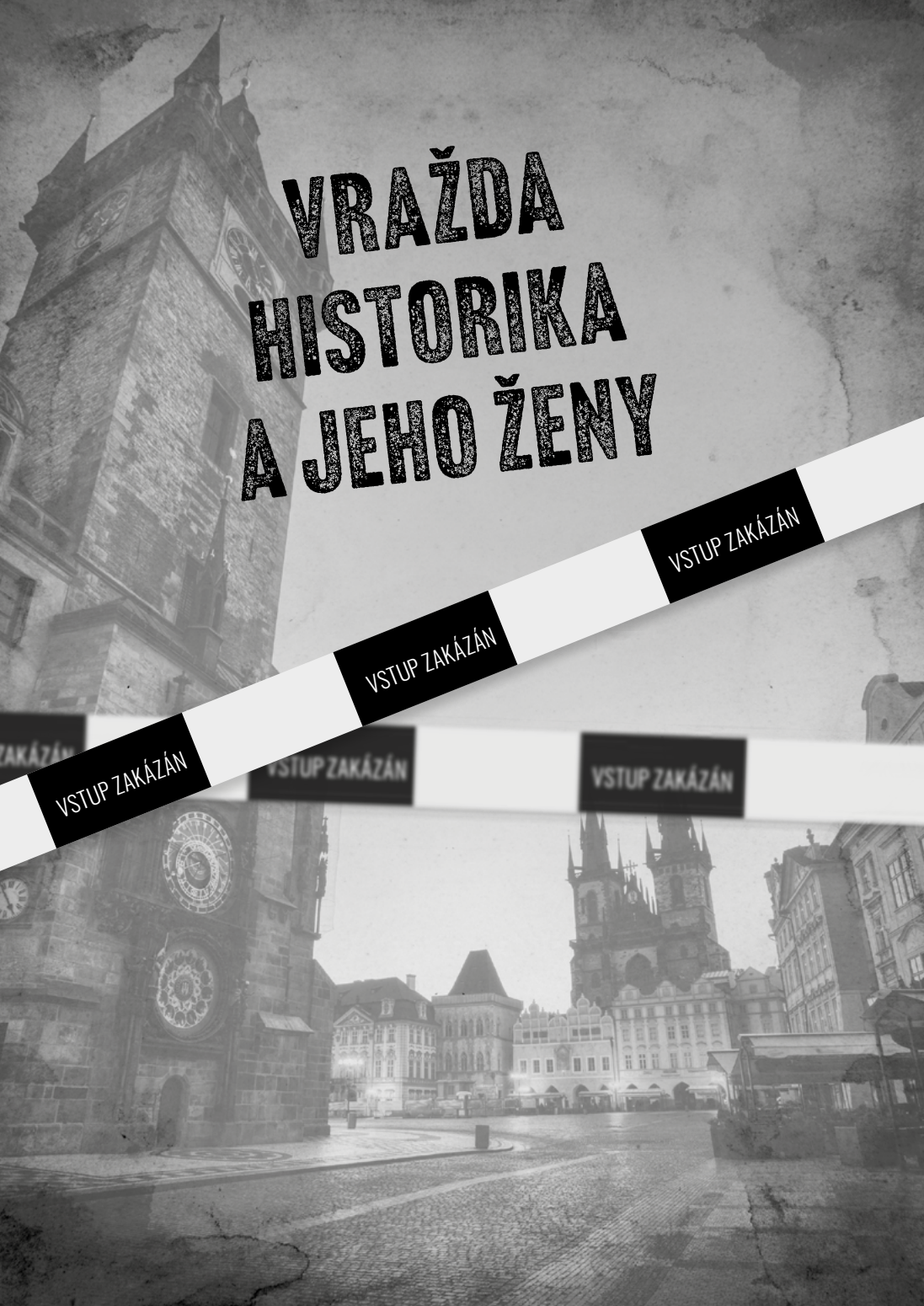
VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

ROK PÁTRALI KRIMINALISTÉ PO PACHATELI DVOJNÁSOBNÉ VRAŽDY OSMASEDMDESÁTILETÉHO HISTORIKA A JEHO ŽENY V PRAŽSKÝCH STODŮLKÁCH. V RÁMCI PROŠETŘOVÁNÍ PŘÍPADU VYTIPOVALI MUŽI ZÁKONA STOVKY OSOB. K ÚDIVU VŠECH BYL VRAHEM DO TÉ DOBY BEZÚHONNÝ MUŽ, KTERÝ SE ZAJÍMAL O ARCHITEKTONICKÉ PAMÁTKY. PO VRAŽDĚ PUSTIL PLYN A JEN NÁHODOU NEDOŠLO V PANELOVÉM DOMĚ K OBROVSKÉ TRAGÉDII.

„Tak Dalibore, posledně jsme se bavili o židovské architektuře. Budeme v tom dnes pokračovat, anebo bys raději chtěl slyšet něco nového?“ zeptal se starší prošetřivělý muž mladého návštěvníka, který k němu opět přišel na další zajímavou besedu a jehož si velmi oblíbil.

„Dnes bych se chtěl, pane profesore, něco dozvědět o ukrajinských synagogách. Prý se k nim váže také hodně zajímavá historie,“ odpověděl tiše mladý muž.

Profesor začal vyprávět a Dalibor se skloněnou hlavou pozorně poslouchal a po očku sledoval všechna jeho gesta. Ač bylo v pokoji poněkud chladno, dobrému pozorovateli by neušlo, že mladíkovo čelo pokrývá studený pot a celý se chvěje. Uprostřed nejzajímavější pasáže posluchač najednou vyprávění přerušil a prudce vstal.

„Nezlobte se, pane profesore, ale potřebuji si na chvíli odskočit na záchod. Hned přijdu,“ pronesl třesoucím se hlasem a zmizel z místnosti. Místo na záchod však zamířil do kuchyně.

V ŠUPLÍKU NAŠEL NEJVĚTŠÍ NŮŽ A VRÁTIL SE ZPĚT DO OBÝVÁKU. V JEHO OČÍCH SE ZLOVĚSTNĚ ZABLESKLO A BEZE SLOV SE VRHL NA SVÉHO HOSTITELE. JAKO SMYSLU ZBAVENÝ HO ZAČAL BODAT A ŘEZAT DO HLAVY, KRKU A DO DALŠÍCH ČÁSTÍ TĚLA.

„Proboha, Libore, přestaň! Pomoc, pomoc!“ křičel profesor bolestí a zoufale se bránil rukama. Nic mu to nebylo platné. Útočník se ještě více

rozběšnil a pokračoval v brutálním útoku na starého muže, jehož dlouhou dobu tak obdivoval.

V tom do místnosti přiběhla manželka napadeného, která vedle z pracovny slyšela hluk i děsivé volání svého muže o pomoc.

„Co se tu děje!?“ vykřikla. Nestačila se však ani rozhlédnout, neboť útočník okamžitě stejným způsobem napadl i ji. Zběsile bodal a řezal ženu do všech částí těla. Stejně jako její muž se v bolestech s těžkými poraněními sesunula na podlahu.

UMÍRALI DESET MINUT V TRATOLIŠTI KRVE. PO CELOU TU DLOUHOU DOBU SI UVĚDOMOVALI, ŽE NEMAJÍ ŽÁDNOU ŠANCI NA PŘEŽITÍ. JEJICH TRÝZNIVÁ MUKA UKONČILA AŽ MILOSRDNÁ SMRT.

A útočník? Ten se okamžitě z vraha změnil na zloděje a usilovně začal prohledávat byt. Našel peněženky obou obětí, šperkovnici a další cennosti. S kořistí, kvůli níž nechal zemřít dva lidi, z bytu v klidu odešel. Ještě před tím však otevřel všechny hořáky na plynovém sporáku v kuchyni.

PŘEDPOKLÁDAL, ŽE DOJDE K VÝBUCHU, KTERÝ ZAMASKUJE VŠECHNY STOPY A USVĚDČUJÍCÍ DŮKAZY. JEN SHODOU NÁHOD ČI SPÍŠE ZÁZRAKEM NEDOŠLO K EXPLOZI, KTERÁ BY VZHLEDEM K CHARAKTERU SÍDLIŠTNÍHO DOMU MOHLA MÍT KATASTROFÁLNÍ NÁSLEDKY. MRTVÝCH MOHLY BÝT DESÍTKY.

PLYN UNIKAL DVA TÝDNY

Kdo vlastně byl onen mladík milující židovskou architekturu a proč se jako mávnutím kouzelného proutku najednou změnil ve vraha prahnoucího po penězích? Částečné odpovědi hledejme v jeho minulosti.

Dalibor Škopán pocházel z Moravy. Od svého narození po přestěhování do Prahy žil jen s matkou. Už od malička na ní byl až patologicky závislý.

Spali v jednom podnájmu a v jedné posteli i v době, kdy mu už bylo třicet let a matce šedesát.

Vedl podivný život. Pracoval jako pomocná síla u technických služeb, sbíral pohlednice, navštěvoval památky, zajímal se o architekturu a neměl nijak vysoké životní nároky. Vůči své matce vystupoval jako ochranitel, jako ten, kdo musí vyřešit všechny problémy.

Těžko se však přizpůsoboval napjatějším situacím, které život přinášel, a v těch extrémních zcela selhával. A k jedné z těch nejvypjatějších došlo právě v době těsně před tím, než zavraždil oba starší manžele. Škopánovi a jeho matce totiž hrozilo, že kvůli dlouhodobě nezaplaceným nájmům skončí na ulici.

Dalibor se rozhodl problém vyřešit. Neměl však příliš šancí, neboť v Praze nikoho neznal. Když se seznámil s významným českým historikem, ke kterému začal docházet kvůli svému zájmu o architektonické památky, napadlo ho před čtvrtou návštěvou, že o peníze, anebo alespoň o radu, jak je získat, požádá právě jeho.

AVŠAK KVŮLI JEHO SVÉRÁZNÉ POVAZE A NESCHOPNOSTI ŘEŠIT NÁROČNÉ SITUACE SE VŠECHNO ZVRTLO A Z DOSUD NETRESTANÉHO MLADÉHO INTROVERTNÍHO MUŽE SE STAL BRUTÁLNÍ VRAH.

„Cítíš taky ten plyn, Boženko?“ zeptal se na chodbě inkriminovaného domu své manželky pan Karel.

„Jo, už dlouho, aspoň deset dnů. Chtěla jsem ti o tom několikrát říct, ale vždycky jsem zapomněla. Je to nějaký divný, jako by to šlo od sousedů. Už jsem je dlouho neviděla.“

Oba zabouchali na dveře, ale nikdo se neozval.

„Co když někam odjeli a zapomněli vypnout plyn?“

Oba starší manželé neváhali už ani chvíli a své zjištění šli nahlásit domovnímu správci. Ten právě obědval, a tak si jen něco zamručel pod vousy, že se na to podívá. Po obědě si ještě zdřímnul a teprve pozdě odpoledne vzal klíč a šel prověřit, co se vlastně děje.

KDYŽ VSTOUPIL DO MÍSTNOSTI, ZŮSTAL STÁT HRŮZOU JAKO PŘIMRAZENÝ. V TRATOLIŠTI ZASCHLÉ KRVE LEŽELA DVĚ MRTVÁ TĚLA A MÍSTNOST BYLA DOSLOVA NAPUMPOVANÁ PLYNEM Z PUŠTĚNÝCH ČTYŘ HOŘÁKŮ.

I když byl v šoku, okamžitě jednal. Zastavil plyn a dokořán otevřel okna. Pak zavolal policii. To bylo 16. února roku 2014.

DVOJNÁSOBNÁ VRAŽDA

Mordparta i s patologem přijela na místo činu v pražských Stodůlkách v Brdičkově ulici za několik minut. Když spatřili dvě mrtvá těla a násilím otevřené zásuvky a skříně, okamžitě usoudili, že šlo o loupežnou vraždu.

„MYSLÍM, ŽE JSOU MRTVÍ NEJMÉNĚ ČTRNÁCT DNŮ. OBA BYLI UBODÁNI ZŘEJMĚ VELKÝM KUCHYŇSKÝM NOŽEM. V JEJICH TĚLECH JSOU DESÍTKY RAN. PODLE POLOHY TĚL URČITĚ DOST DLOUHO UMÍRALI,“ PROHLÁSIL ZKUŠENÝ PATOLOG.

„Nějak mi to nejde do hlavy. Starý pán byl sice velmi známý historik, ale určitě nepatřil mezi bohaté občany. Proč by nějaký bytový zloděj vraždil tak brutálním způsobem? Plyn pak zřejmě pustil, aby výbuchem zamaskoval stopy. Určitě za tím vězí něco jiného,“ přemýšlel nahlas zkušenější policista.

Případ dvojnásobné vraždy seniorů v pražských Stodůlkách vyšetřovali kriminalisté prvního oddělení krajského ředitelství v Praze. Zjistili, že k zabítí osmasedmdesátiletého muže a jeho o pět let mladší ženy došlo už posledního ledna. Mrtvá těla byla tedy nalezena až o více než čtrnáct dní později.

Po celou tu dobu bezprostředně hrozil výbuch, nejen v bytě samotném, ale i v celém rozsáhlém bytovém komplexu. To mohlo mít fatální následky pro celou řadu nevinných osob.

Krvavý zločin přitáhl značnou pozornost obyvatelstva nejenom v Praze. Případu se značnou měrou chytla i média, a to i přesto, že o okolnostech zločinu neuvedli policisté jakékoli podrobnější informace. Nejprve vzbudil rozruch fakt, že ke zločinu došlo v domě, ve kterém do svého zvolení do funkce hlavy státu bydlel prezident republiky Miloš Zeman.

Následně vyšlo najevo, že násilně usmrčený senior byl světově známou osobností, historik dlouhodobě spolupracující se Židovským muzeem v Praze, v němž byl i v minulosti zaměstnaný. Předmětem jeho celoživotního badatelského zájmu byly židovské památky na území celé republiky.

NEBÝVALE BRUTÁLNÍ VRAŽDA DALA PRAŽSKÝM KRIMINALISTŮM POŘÁDNĚ ZABRAT. VÍCE NEŽ DVA TÝDNY PO INCIDENTU NEMĚLI ŽÁDNOU KONKRÉTNÍ STOPU, NEBYLO ČEHO SE CHYTIT. NEZBÝVALO NEŽ SE PUSTIT DOSLOVA DO MRAVENČÍ PRÁCE.

Museli vytipovat stovky osob a prověřit jejich možnou účast na trestném činu vraždy. V tomto směru byli detektivům velkými pomocníky odborníci a specialisté z Kriminalistického ústavu v Praze. Díky vzájemné spolupráci se podařilo vytvořit potřebný seznam a podle něho pak krůček po krůčku postupovat.

CELOSTÁTNÍ PÁTRÁNÍ

Náročná činnost trvala kriminalistům celý rok, než v jejich síti uvízlo jen několik osob, které přicházely v úvahu. A z nich pak zůstal jako jediný podezřelý, devětadvacetiletý pachatel Dalibor Škopán. Bylo však velice složité ověřit jeho činnost v inkriminovaném období, neboť ho nemohli najít.

Cestoval po celé republice a byl stále, řečeno policejní hantýrkou, „na pohybu.“ To v praxi znamená, že je téměř nemožné zastihnout takového člověka na jednom konkrétním místě. Z toho důvodu byla také jeho osoba konfrontována s jednotlivými indiciemi téměř jako poslední.

Dalibor Škopán

Na základě konkrétních zjištění jeho zájmu o historii a kontaktů se zavražděnými seniory vyhlásili kriminalisté po tomto mladém muži celostátní pátrání. Trvalo několik týdnů, ale 18. února roku 2015 bylo konečně úspěšné. Toho dne v dopoledních hodinách pachatele zadrželi karlovarští policisté, kteří ho pak předali pražským detektivům.

Velký úspěch policejního oddělení v Mariánských Lázních pramenící z dobré součinnosti obou oddělení ocenil i šéf pražských kriminalistů. „Spadl nám ze stolu velký balvan,“ prohlásil na tiskové konferenci.

DEVĚTADVACETILETÝ DALIBOR ŠKOPÁN SE K VRAŽDĚ SENIORSKÉHO PÁRU I KE KRÁDEŽI PENĚZ A ŠPERKŮ A K PUŠTĚNÍ PLYNU V BYTĚ, ABY VÝBUchem ZAHLADIL STOPY, DOZNAL V PLNÉM ROZSAHU.

A to neprodleně při zadržení i následně při výslechu po sdělení obvinění, za účasti advokáta. Jeho přítomnost na místě činu potvrdila také analýza zajištěných vzorků DNA provedená Kriminalistickým ústavem v Praze.

Rozbory také vyloučily stovky možných podezřelých, o něž se kriminalisté původně zajímali. Na základě všech uvedených skutečností obvinil vyšetřovatel Škopána z trestných činů loupežné vraždy a obecného ohrožení. V případě odsouzení mu hrozil trest odnětí svobody až na dvacet let, nebo trest výjimečný, to znamená doživotí. Žalobci podali Obvodnímu soudu pro Prahu 5 návrh na vzetí podezřelého do vazby, protože se obávali jeho útěku. A soud jejich návrhu vyhověl.

Vyšetřovatelé potřebovali důsledně prošetřit činnost pachatele nejenom při samotné vraždě, ale i po ní. Škopán se přiznal, že šperky a další cenné předměty zastavil v jihomoravské metropoli. Proto pražská mordparta oslovila pro spolupráci kolegy z Brna, aby našli konkrétní zastavárny a bazary.

MĚLI ŠTĚSTÍ, POVEDLO SE JIM DOHLEDAT VŠECHNY PRODEJNY, KDE VRAH UKRADENÉ VĚCI UDAL A Z NICHŽ SI ODNESL KRVAVÉ PENÍZE. PO ROCE SE ALE BOHUŽEL NEPODAŘILO NAJÍT UŽ ANI JEDEN ZE ZCIZENÝCH ŠPERKŮ.

Šéf vyšetřovacího týmu odmítl médiím upřesnit, o jaké předměty se jednalo, v jakém počtu a v jaké hodnotě. Sdílnější nebyl ani ve vyjádření ke způsobu vraždy. Omezil se jen na konstatování, že šlo o vraždu velmi brutální.

„S ohledem na pozůstalé by nebylo radno bližší okolnosti jakkoli specifikovat,“ doplnil hlavní vyšetřovatel.

Obžalovaný Škopán se při výslechu na policii nejenom ke všemu doznal, ale s vyšetřovateli ochotně spolupracoval. Nebyl však vůbec schopný objasnit motiv svého drastického činu.

„K pánu profesorovi jsem začal docházet kvůli svému zájmu o architektonické památky. Neměli jsme s mámou už žádné peníze a nemohli jsme zaplatit nájem. Chtěl jsem při čtvrté návštěvě požádat profesora, zda by mi nepůjčil, anebo alespoň neporadil, kde bych mohl nějaké sehnat. Prožíval jsem enormní vypětí, nedokázal jsem ho požádat o pomoc,“ přiznal vyšetřovatelům Škopán.

„CHOVAL SE KE MNĚ PŘÁTELSKY, NEVÍM, PROČ MI RUPLO V BEDNĚ, A ZAÚTOČIL JSEM NOŽEM. VŮBEC NIC SE PŘEDTÍM NESTALO, ASI TO VE MNĚ BYLO NASTŘÁDANÉ ZA POSLEDNÍ MĚSÍCE. TEN ÚTOK SI VŮBEC NEVYBAVUJI, MATNĚ SI PAMATUJI JEN NA NĚJAKÝ ZÁPAS.“

TRÝZNIVÁ SMRT

Případ vraždy světově známého historika a jeho ženy projednával pražský městský soud v červenci roku 2015. Hlavní aktér Dalibor Škopán, jehož státní zástupkyně obžalovala nejen z dvojnásobné vraždy provedené zvlášť trýznivým způsobem a spáchané v úmyslu získat majetkový prospěch, ale také z obecného ohrožení, požádal o konání hlavního líčení bez své přítomnosti. Současně odmítl vypovídat.

Předseda senátu proto zrušil objednávku eskorty. Vazebně stíhaný Škopán vůbec neopustil pankráckou věznici. Ke spáchané loupežné vraždě, stejně k tomu, co ještě provést zamýšlel, se u soudu nevyjádřil jediným slovem. Soud se tak musel spokojit s jeho výpověďmi na policii.

Podle žalobkyně měl Škopán na svědomí vraždu manželského páru seniorů v panelovém bytě v pražských Stodůlkách. K ní se také na policii přiznal. Do bytu se vetřel jako zájemce o židovskou architekturu. Historik v něm našel vděčného posluchače.

„UPROSTŘED DEBATY O UKRAJINSKÝCH SYNAGOGÁCH SI PACHATEL POD ZÁMINKOU POUŽITÍ WC DOŠEL DO KUCHYNĚ PRO NŮŽ. BODAL A ŘEZAL SVOU OBĚŤ DO HLAVY A KRKU. PODLE PITEVNÍ ZPRÁVY ZASADIL SENIOROVI OSM BODNÝCH A SEDM ŘEZNÝCH RAN,“ UVEDLA ŽALOBKYNĚ.

Když do obývacího vstoupila manželka, která slyšela hluk, napadl i ji. Zasadil ženě celkem deset ran. Oběti měly mimo jiné zranění i na rukou, což svědčilo o tom, že se snažily bránit. Ubránit se útočníkovi ale neměly

šanci. Oba zemřeli v důsledku vykrvácení, a to vlivem šoku z nadměrných krevních ztrát.

„SMRT NASTALA V ŘÁDU DESÍTEK MINUT,“ KONSTATOVALA STÁTNÍ ZÁSTUPKYNĚ. PŘIPOMNĚLA SLOVA ZNALECKÉHO POSUDKU, PODLE NĚHOŽ ZRANĚNÍ ZŮSTÁVALI PŘI VĚDOMÍ, UVĚDOMOVALI SI BEZVÝCHODNOST SITUACE A BLÍŽÍCÍ SE NEODVRATITELNÝ KONEC.

Proto také hovořila o obzvlášť trýznivém způsobu provedení činu. Dále pokračovala výčtem událostí, které nastaly bezprostředně po činu.

„Následně vrah prohledal byt a přivlastnil si nejen peněženky svých obětí, obsahující blíže neupřesněnou finanční hotovost, ale i šperkovnici s rovněž blíže neznámými klenoty a knihy. S kořistí, kvůli níž nechal zemřít dva lidi, byt opustil a odešel směrem na Slivenec, kde se zbavil zakrváceného oblečení.“

Žalobkyně také konstatovala, že obžalovaný pak kradené věci prodal v brněnských zastavárnách a bazarech za pět tisíc korun. Ještě předtím se ale rozhodl maskovat svůj čin jiným činem, pro který byl obžalován i z obecného ohrožení. V kuchyni u sporáku otevřel všechny čtyři hořáky a plyn nechal volně unikat.

SKUTEČNĚ SE VYTVOŘILA SMĚS SE VZDUCHEM NA HRANICI VÝBUŠNOSTI, PŘIČEMŽ JEN ŠTASTNOU NÁHODOU NEDOŠLO K EXPLOZI. STAČILA JISKRA.

„Raději ani nedomýšlet, co všechno se mohlo stát. Devastace konstrukcí, pád trosek, škody na zdraví i majetku v domě i v jeho okolí. Plyn přitom unikal přes dva týdny. Výbuch mohly iniciovat například dvě lednice nebo domovní zvonek,“ zdůraznila státní zástupkyně.

Soudci si poté vyslechli záznam z výsledku Škopána na policii. Kromě informací zazněly ještě další zajímavé věty budící u soudu značnou pozornost. Verdikt měl prý vynést papež.

„PO ČINU JSEM MĚL V ÚMYSLU PUTOVAT DO ŘÍMA, ABYCH O ROZHŘEŠENÍ POŽÁDAL SAMOTNÉHO PAPEŽE. ALE NĚJAK UŽ JSEM TO NEZVLÁDL,“ ŠOKOVAL VYŠETŘOVATELE DVOJNÁSOBNÝ VRAH.

Cestu nepodnikl, i když čas na ni měl. O vraždě z konce ledna 2014 se kriminalisté dozvěděli v polovině února. A dopadnout podezřelého se jim podařilo až po roce na Karlovarsku. Detektivy k němu dovedlo prověřování stovek kontaktů z okruhu známých zavražděných. Na cestu do Říma pak zřejmě změnil názor.

Zajímavé bylo také vrahovo svědectví o tom, že se léčil na psychiatrii. Nejprve údajně kvůli poruše příjmu potravy. Další pobyt v péči specialistů pak prý měl souvislost s upřednostňováním zájmu o architekturu a pohlednice před školní docházkou.

„UVĚDOMUJI SI, ŽE ARCHITEKTURA A KRESLENÍ MĚ ÚPLNĚ ZBLBLY. VYTVOŘILY MI ZÁVISLOST, Z NÍŽ BYCH SE MĚL LÉČIT,“ ZAZNĚLO U SOUDU ZE ZÁZNAMU VÝSLECHU ŠKOPÁNA NA POLICII.

BYL PŘI SMYSLECH

Ke slovu přišli soudní znalci. Jejich posudek měl rozhodnout, zda obžalovaný trpí nějakou duševní poruchou, a tudíž by ho soud mohl považovat za nemocného a snížit mu trest, kdy mu hrozilo odnětí svobody až na dvacet let, případně i doživotí.

Znalec z oboru psychiatrie prohlásil, že obžalovaný žádnou duševní poruchou netrpí. Má pouze poruchu přizpůsobení. „Obžalovaný disponoval selháváním v extrémních situacích, kdy byl vystaven vysoké psychické zátěži. Jemu i jeho matce, se kterou bydlel, hrozilo, že skončí na ulici. Vůči své matce vystupoval jako ochranitel a trpěl pocitem, že musí všechno vyřešit.“

Pokud by se podle psychiatra nedostal Škopán do limitní situace, tak by se vrahem nikdy nestal. Nadále by sbíral pohlednice, navštěvoval památky a pokračoval ve svém, řekněme podivném způsobu života.

Podle znalce se u mladíka snoubí egocentrismus s hrubou rodinnou patologií. Škopán žil od svého narození s matkou v jednom podnájmu. Spali pořád v jedné posteli. „Není přece normální, že šedesátiletá maminka nechá u sebe spát třicetiletého syna. I kdyby loudil a chtěl,“ uvedl u soudu psychiatr.

Sám se na to údajně obžalovaného ptal, jestli mu to nebylo divné. „No, nebylo to příliš pohodlné, to máte pravdu,“ odpověděl prý Škopán.

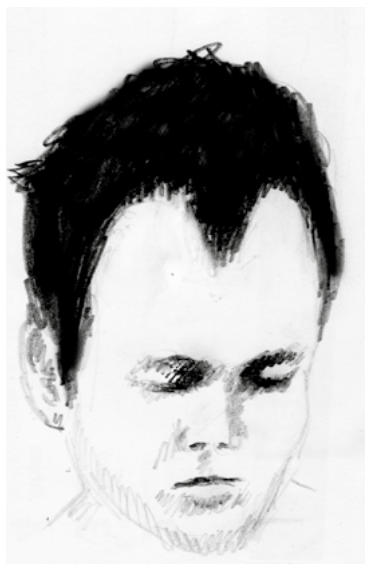
U soudu se ke smrtelným zraněním, která vrah manželskému páru způsobil, vyjádřil soudní lékař. Podle něho bylo možné oba seniory zachránit. „Při řádných dojezdových časech záchranné služby v rámci Prahy bylo možné smrt odvrátit,“ řekl lékař.

V červencovém jednání Městského soudu v Praze ještě verdikt nad dvojnásobným vrahem Daliborem Škopánem nepadl. Stalo se tak až o měsíc později v srpnu. Soud mu napařil tvrdý trest, osmadvacet let vězení.

„OBŽALOVANÝ JEDNAL BEZCITNĚ. NEMÁME DŮVOD TREST ZMÍRŇOVAT. NAVÍC NELZE PŘEHLÍŽET, KOHO SI VRAH VYBRAL ZA OBĚŤ. VÝZNAMNÉHO ODBORNÍKA CELOSVĚTOVĚ ZNÁMÉHO SVOU PUBLIKAČNÍ ČINNOSTÍ. DOŠLO K VÝRAZNÉ SPOLEČENSKÉ ZTRÁTĚ,“ UVEDL PŘEDSEDA TRESTNÍHO SENÁTU.

Kauza brutální vraždy dvou seniorů v pražských Stodůlkách se dostala na jednání Vrchního soudu v Praze v listopadu roku 2015. Škopánův advokát se snažil odvolací soud přesvědčit, aby původní trest zmínil. Podle jeho názoru je osmadvacet let vězení příliš přísných.

„Můj klient se v plném rozsahu přiznal. Dosud měl čistý rejstřík a má velký předpoklad, že se může napravit,“ uvedl obhájce ve své závěrečné řeči. Vrchní soud ale jeho návrh zamítl jako nedůvodný. „Podle našeho názoru podmínky pro uložení výjimečného trestu byly dány. Muž zavraždil dvě osoby, které se nemohly bránit, a zároveň spáchal více trestných činů.“

Dvojnásobný vrah seniorů

Vražda navíc byla agresivní, brutální a velmi trýznivá,“ uvedl předseda odvolacího soudu.

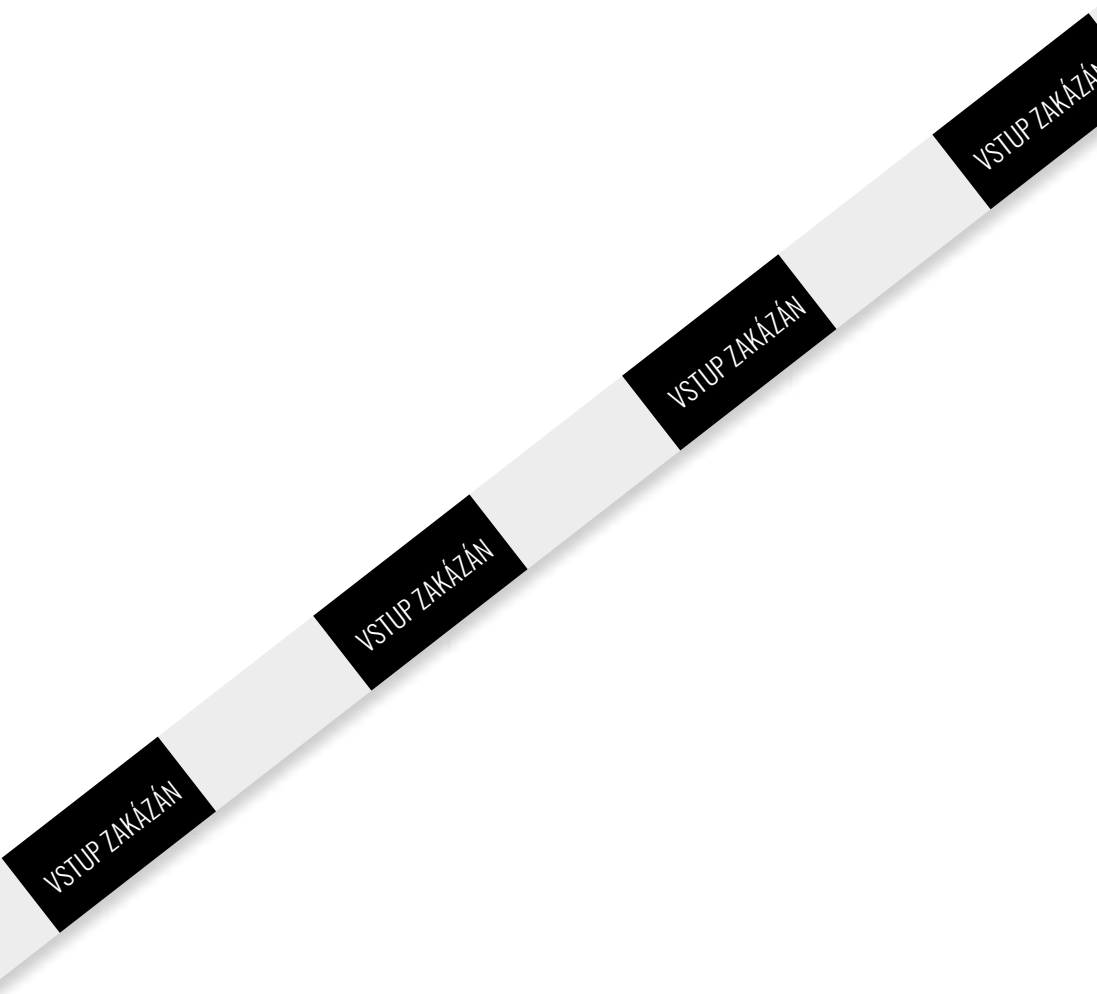
Za další důvod pak označil to, jak se pachatel po činu zachoval, když pustil plynové hořáky.

„RISKOVAT, ŽE DOJDE K MASIVNÍMU VÝBUCHU PLYNU V PANELOVÉM DOMĚ, JE SKUTEČNĚ VELMI NEBEZPEČNÉ JEDNÁNÍ A OBŽALOVANÝ SE HO DOPUSTIL CELKEM CHLADNOKREVNĚ V ÚMYSLU ZAMASKOVAT PŘEDCHOZÍ ÚTOK PROTI OBĚMA POŠKOZENÝM. CHTĚL ZAHLADIT STOPY PO VRAŽDĚ A ZPŮSOBIT VÝBUCH ČI POŽÁR,“ VYSVĚTLIL SOUDCE.

Podle soudu jednal Škopán zcela racionálně, když po činu vzal z bytu věci, které šly dobře zpeněžit, a stopy chtěl zahltit. Nepodařilo se však prokázat, zda měl vraždu promyšlenou už před návštěvou, nebo se pro čin rozhodl až uvnitř bytu.

Nic však nenasvědčovalo tomu, že by se se seniorem třeba pohádali. Nenašla se ani vražedná zbraň, a tak nebylo jasné, jestli obžalovaný použil nůž opravdu z kuchyně seniorů, nebo si přinesl vlastní.

Beze změny zůstal po jednání odvolacího senátu Vrchního soudu v Praze trest pro třicetiletého Dalibora Škopána za dvojnásobnou loupežnou vraždu ve Stodůlkách. Potvrdil původní výrok městského soudu, a to trest odnětí svobody v délce osmadvaceti let.

POSEDLÝ

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

MIROSLAV STEHLÍK BYL NELÍTOSTNÝ SADISTICKÝ VRAH. V ROCE 1983 V PRAZE ZNÁSILNIL ČTRNÁCT ŽEN A DVĚ Z NICH USMRIL. ZÁVAŽNÉ TRESTNÉ ČINNOSTI SE DOPOUŠTĚLI TAKÉ ČLENOVÉ JEHO NEJBLIŽŠÍ RODINY. MLADŠÍ BRATR DVA ROKY PŘEDTÍM UBODAL SOUSEDKU, KTERÁ MU PŘIPOMÍNALA NENÁVIDĚNOU TCHYNI. ZŘEJMĚ NA OBOU BRATRECH ZAPRACOVALY GENY OTCE, KTERÝ BYL JIŽ V ROCE 1960 ODSOUZEN ZA POHLAVNÍ ZNEUŽÍVÁNÍ MLÁDEŽE.

Bylo 7. srpna 1983, půl třetí ráno. Z tramvaje v Praze 9 vystoupila pohledná třicetiletá žena a zamířila k domovu. Vůbec si nevšimla sedmadvacetiletého mladíka, který ji delší dobu sledoval, až náhle stanul před ní.

„Čau, krásko. Určitě máš ráda sex, co? Pojď, udělám ti to jako nikdo jinej!“ prohodil drze nečekaný nápadník a chytil ženu za ruku.

Ta úlekem téměř ztuhla, ale vzápětí vytrhla svou dlaň ze sevření a odhodlaně neomaleny sexuální návrh odmítla.

„Dejte mi pokoj! Bydlím kousek odtud, a jestli si něco dovolíte, začnu křičet!“ řekla rázně. Uvnitř se ale začínala chvět strachem, neboť zpozorovala ve tváři svého protějšku podivný výraz.

JEJÍ TUŠENÍ BYLO SPRÁVNÉ. MUŽ SE VMŽIKU ZMĚNIL V SEXUÁLNÍHO ÚTOČNÍKA. PRAVOU RUKOU ŽENĚ ZE ZADU ZAKRYL ÚSTA A V LEVÉ SE MU OBJEVIL VELKÝ NŮŽ, KTERÝ JÍ NASADIL NA KRK. VZPOUZEJÍCÍ SE OBĚŤ PAK BĚHEM MINUTY ZATÁHL DO HUSTÉHO MĚSTSKÉHO PARKU. TAM NEROVNÝ BOJ POKRAČOVAL S JEŠTĚ VĚTŠÍ INTENZITOU.

Mladá žena záhy poznala, že jí jde o život, a snažila se útočníka ze všech sil zbavit. Nejprve z ní strhal šaty a pokoušel se ji znásilnit. Jeho obavy, že další tramvaj může přijet nepohodlný svědek, však byly silnější a záměr se mu nezdařil. Žena využila momentu překvapení a dala se do křiku. To násilníka vyvedlo z míry natolik, že ji začal rdousit.

BEZVLÁDNOU OBĚŤ PAK UDUSIL SMYČKOU Z JEJÍCH VLASTNÍCH ŠATŮ. V TOUZE PO SADISTICKÉM SEXU ZASUNUL MRTVÉ DÍVCE DO POCHVY NŮŽ A U TOHO MASTURBOVAL. NAKONEC MRTVOU OBRAL O PENĚŽENKU A BEZ SEBEMENŠÍCH VÝČITEK SVĚDOMÍ Z MÍSTA ČINU ODEŠEL.

To byla první vražda sexuálního agresora a sadisty Miroslava Stehlíka. Pokud chceme vědět, jak se ke svým nebezpečným úchytkám dopracoval, musíme se podívat do jeho dětství.

RODINA KRIMINÁLNÍKŮ

Miroslav Stehlík se narodil v roce 1956 v Praze rodičům s kriminální minulostí. Měl celkem šest sourozenců, dva však v dětství zemřeli. Vyrůstal se čtyřmi bratry, všichni navštěvovali zvláštní školu. Otec holdoval alkoholu a svou ženu i děti často bil.

ZŘEJMĚ I OTEC TRPĚL SEXUÁLNÍ DEVIACÍ, NEBOŤ V ROCE 1960 HO ODSOUDILI ZA OPAKOVANÉ POHLAVNÍ ZNEUŽÍVÁNÍ MLADISTVÝCH A POZDĚJI SE DOKONCE POKUSIL O VRAŽDU.

Protože manželka o činech svého muže věděla, obvinily soudy i ji z mravního ohrožování mládeže. Po většinu života byla v domácnosti, občas pracovala jako uklízečka. Špatné finanční poměry způsobily, že se Stehlíkovi museli několikrát stěhovat do jiných částí Prahy.

Po uvěznění otce se rodině vedlo ještě hůř. Všechny děti postupně na čas skončily v dětském domově. Situace se zlepšila až poté, co se paní Stehlíková s bývalým manželem rozvedla a v roce 1963 si vzala jiného muže polského původu.

I když se rodině vedlo ekonomicky lépe, geny otce způsobily, že všichni synové měli nadále značné problémy se zákonem. Jeden z bratrů byl několikrát trestán za krádeže. Nejmladší pak dokonce v roce 1981 ve svých

čtyřicet let spáchal vraždu. Pětadvaceti bodnými, sečnými a řeznými ranami usmrtil svoji sousedku.

Motiv vraždy tehdy označili znalci jako kombinovaný. Z části byl totiž způsoben sexuální pohnutkou a nesl znaky sexuální deviace – sadismu, který mladík zřejmě zdědil po otci – svou roli však sehrál i zlobný afekt. Sousedka připomínala pachateli jeho vlastní tchyni, kterou nenáviděl a obviňoval ji z rodinných problémů. Za tuto vraždu byl nejmladší Stehlík odsouzen k patnácti letům odnětí svobody s následnou sexuologickou léčbou. Svůj trest si už dávno odpykal. Z vězení ho propustili v roce 1993.

SEXUÁLNÍ ABNORMALITA

Vraťme se však zpět k našemu Miroslavu Stehlíkovi. Ten byl ze všech sourozenců nejchytřejší. V testu inteligence mu později naměřili poměrně slušné IQ 96, avšak od malička byl naprosto nezvladatelný a tak nějak zvláštní. Od čtvrté třídy nosil domů dvojky z chování.

JEHO ABNORMÁLNÍ SEXUALITA SE ZAČALA PROJEVOVAT UŽ VE VELICE ÚTLÉM VĚKU, KDY SE UKAZOVALY JEHO SADISTICKÉ I MASOCHISTICKÉ SKLONY. VE ŠKOLE SCHVÁLNĚ VYVOLÁVAL KONFLIKTY, JELIKOŽ MU DĚLALO DOBŘE, KDYŽ HO OSTATNÍ DĚTI BILY.

Když se ho vyšetřovatelé později ptali na jeho rané sexuální zkušenosti, odpověděl: „První zážitek, na který si pamatuju, byla nahá máma. Pozoroval jsem ji tajně větrákem, když se koupala. To byla ještě mladá a měla pěknou postavu. Líbilo se mi to. Chodil jsem jí takhle šmírovat a měl erekci. Od té doby, bylo mi asi jedenáct, jsem brávil do sklepa pěti- nebo šestileté holčičky ze sousedství. Svlékal jsem je, prohlížel si jejich frndičky a snažil jsem se jim tam strkat prsty. Vzrušovalo mě, když je to bolelo a začaly fňukat. Ale když se rozbřečly, tak jsem je nechal. Od jedenácti jsem také začal onanovat.“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Skutečné zločiny v Praze a okolí 2.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.